

klage fra politiklagenævnet forudsætter, at mindst to af nævnets tre medlemmer ønsker at klage, jf. betænkning 1278/1994, side 172.

Da parterne selv har mulighed for at påklage afgørelsen, forudsættes det, at politiklagenævnets beføjelse til at klage opfattes som en form for ekstra garanti, der kun undtagelsesvis bringes i anvendelse, f.eks. hvis en sag er af principiel interesse, jf. betænkning 1278/1994, side 172 og side 179.

Sagens parter (forurettede og den politiansatte) skal underrettes, hvis politiklagenævnet klager.

Bestemmelsen finder også anvendelse i tilfælde, hvor politiklagenævnet ønsker at klage over, at statsadvokaten ikke vil følge en tilkendegivelse fra nævnet, der er fremkommet efter den foreslåede § 1021 a, stk. 2, eller efterkomme en anmodning fra nævnet om at foretage yderligere undersøgelsesskridt i en adfærdsklagesag, jf. den foreslåede § 1021 c.

Til § 1021 g

Bestemmelsen indeholder en bemyndigelse til – inden for rammerne af bestemmelserne i §§ 1021-1021 f – at fastsætte nærmere regler om politiklagenævnenes virksomhed, herunder om statsadvokaternes samvirke med politiklagenævnene.

Til § 1021 h

I betænkning 1278/1994, side 128-29, understreges betydningen af dels, at der i forbindelse med ikrafttrædelsen af en ny klageordning gøres en særlig indsats for at udbrede kendskabet til ordningen, dels at befolkningen løbende informeres om behandlingen af klager over politipersonalet. Udvalget har i den forbindelse peget på muligheden af, at rigsadvokaten afgiver en årlig beretning om behandlingen af disse sager, eventuelt i form af et særligt afsnit i Anklagemyndighedens Årsberetning.

Det følger af den foreslåede bestemmelse, at rigsadvokaten skal afgive en – særskilt – årlig beretning om behandlingen af adfærdsklagesager og straffesager mod politipersonale til Folketinget og justitsministeren, og at beretningen skal offentliggøres.

Politiklagenævnene udarbejder hver deres selvstændige delberetning, der indgår i årsberetningen.

Det er hensigten, at de seks politiklagenævne skal afholde et årligt fællesmøde, og at medlemmerne af nævnene blandt de seks formænd vælger en landsformand. Landsformanden vil have til opgave at for-

berede og indkalde til fællesmødet. Landsformanden vil endvidere have til opgave – sammen med rigsadvokaten – at udgive årsberetningen. Landsformanden vederlægges for disse yderligere arbejdsopgaver.

Årsberetningen vil omfatte såvel politiklagenævnenes virksomhed som statsadvokaternes behandling af disse sager. Der kan bl.a. være tale om statistiske oplysninger samt om (anonymiserede) resuméer af principielle sager eller sager, der har givet anledning til særlig omtale i medierne. I straffesager kan desuden omtales domstolenes afgørelse af sagerne. Derudover kan der i beretningen redegøres for de initiativer af generel karakter, f.eks. i form af nye uddannelsesinitiativer, ændrede procedurer eller revision af regelsættet, som konkrete klagesager giver anledning til.

Til § 2

Bestemmelsen indeholder ikrafttrædelses- og overgangsregler.

Efter *stk. 3* har lovens § 1, nr. 6-8, virkning for erstatningssager, hvori der ikke ved lovens ikrafttræden er truffet afgørelse vedrørende kravet. Er der administrativt truffet afgørelse, færdigbehandles sagen efter de hidtil gældende regler, uanset om afgørelsen er påklaget eller indbragt for retten.

Stk. 4 indebærer, at sager, der har været behandlet under et møde i lokalnævnet eller eventuelt i et klageudvalg, jf. retsplejelovens § 115 a, stk. 6, 2. pkt., skal færdigbehandles efter de hidtil gældende regler. En sag, der alene er modtaget og behandlet i lokalnævnets sekretariat, betragtes ikke som behandlet i lokalnævnet.

For at sikre kontinuiteten i politiklagenævnenes arbejde foreslås det i *stk. 6*, at formændene første gang kun udpeges for 2 år mod normalt 4 år. Lægsmændene udpeges – også første gang – for 4 år, jf. det foreslåede § 1021, stk. 1, 1. pkt.

Herved opnås, at der ikke samtidig skal ske en fuldstændig udskiftning i politiklagenævnene, idet de efterfølgende funktionsperioder på 4 år for henholdsvis formanden og lægmændene og disses suppleanter, jf. herved det foreslåede § 1021, stk. 1, 1. pkt., vil blive forskudt 2 år i forhold til hinanden.

Selv om formændene første gang kun udpeges for 2 år, vil de fortsat kun kunne genudpeges én gang for en periode på 4 år, jf. det foreslåede § 1021, stk. 1, 2. pkt.